

מדינת ישראל
משרד החינוך

חזרה לדף מצג

סיפורי חייהם

סיפור חייו

פרסקי, ברוך

בן אילה וזאב. נולד בירושלים ביום לי בניסן תרצ"א (17.4.1931). אחרי שסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי בירושלים החל לעבוד ולהשתלם במכניקה עדינה. בהיותו בן 14 הצטרף לשורות הגדנ"ע.

כאשר פרצה מלחמת השחרור התייצב לשירות פעיל על אף התנגדות הוריו, שטענו נגד גיוסו בשל גילו הצעיר. הוא גויס בחודש אפריל 1948 במסגרת פלוגת "יהונתן", שהייתה מורכבת מגדנ"עים מתחת לגיל 18, שחולו בגלל המצב הקשה בירושלים. כחייל בפלוגת "יהונתן" הוא השתתף בקרבות במנזר נוטרדאם, חירבת-חמאמה (אזור "יד-ושם"), מלחה, מיס-קרי ועין-כרם. במהלך הקרבות הוא נפצע בעינו ובטרם החלים כליל חזר לפעילות.

כאשר פורקה פלוגת "יהונתן" בחודש אוגוסט 1948, בגלל המספר הגדול של נפגעים, הוא הועבר לגדוד 66 שבמסגרתו עבר קורס חבלה ואחרי כן לגדוד 162. כחבלן, הוא השתתף בפעילות מבצעית באזור רמת-רחל, תלפיות ובאזור בתי מנדלבאום-שייח ג'ראח, שם נפל ביום י"ח בטבת תשי"ט (19.1.1949) בעת פעילות של הנחת מוקשים.

ברוך נקבר בקבורה זמנית בבית הקברות בשייך-באדר (ליד ה"כנסת") והועבר למנוחת עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל ביום י"ז בסיון תשי"א (21.6.1951).

חברו צבי מספר עליו: "ברוך נולד למשפחה ירושלמית. עוד בילדותו גילה אומץ לב ויכולת רבה. הוא התחבב על כל חבריו ומכריו, טוב לב ותמיד עליו. נער גבוה רחב כתפיים וחסון. נער בעל בלורית שחורה ועיניים שחורות שוחקות, כולו שופע עוז וביטחון. בהיותו כבן ארבע-עשרה הצטרף לגדנ"ע. שבועות אחדים לאחר הגיוס הכללי שנערך בארץ הוא הופיע עם כרטיס גיוס והכריז: 'התגייסתי'. ההורים התנגדו בתוקף, היות וטרם מלאו לו שבע-עשרה שנים, אך הוא עמד בתוקף על שלו והלך לצבא. ברוך בן השבע-עשרה היה חייל בפלוגה בעלת שם בירושלים שמלאה תפקידים ראשוניים במעלה במלחמת ירושלים. הוא היה בין הנוער הירושלמי הטוב ביותר שהציל את ירושלים בהמון חזיתותיה. צמא היה תמיד לפעולה ומוכן היה לכל קריאה. מותו ללא עת זעזע את לבות חבריו. ימים רבים נחפש את הנער היפה בשורותינו."

לפי דברי חבריו, היה ברוך אמיץ לב ומילא ללא היסוס ובמסירות כל משימה שהוטלה עליו או שהתנדב לבצעה.

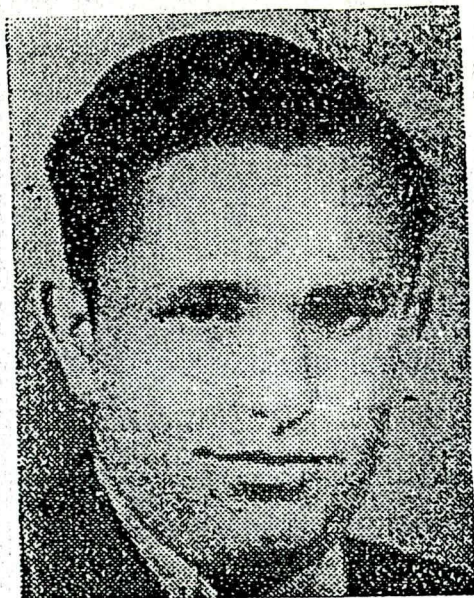
(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי "יזכור", שנערך ע"י משרד הביטחון)

סיפורי חייהם

סדר דפדוף ב"יזכור"
סדר א'-ב' תאריך נפילה

פרסקי ברוך

בן זאב ואילה. נולד ב-16.4.1931 בירושלים. אחרי גמר חוק לימודיו בבית-הספר העממי בירושלים החל לעבוד ולהשתלם במקצוע המכניקה העדינה. בן 14 הצטרף לשורות הגדנ"ע. כאשר פרצה מלחמת-השחרור התיצב לשירות, על אף התנגדות הוריו שטענו נגד גיוסו. בשל גילו הצעיר. הוא היה אז בן 17. סיים קורס לחבלנים ואף עלה בדרגה. כאשר ביקשה אמו לתפור לבגדיו סימני-דרגה

התנגד לכך והשיב לה: "הולך אני בעד המולדת ולא בעד הכבוד". השתתף בקרבות הר-ציון, נוטר-דם, ימק-משה, רמת-רחל, שם נפצע בעינו ועוד לפני שהחלים כליל עבר להילחם בחזית הנגב. השתתף בכיבוש משלט מיס-קרי. נהרג בדרכו על מוקש בשעת מילוי תפקידו ביום י"ח בטבת תש"ט (19.1.1949). היה קבור בשייך-באדר ב'. ב-21.6.1951 הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.